

12.11.58, יום ד'

בא אצלי שנער. סייט בחצלחה המו"מ על קבלת הלוואה של 450 מיליון
מרק במזומנים (12 מיליון דולר) - תמורת ארבעת החשלוּמין האחרונים. הכסף
נוער לשלם בעד 29 אוניות גרמניות (בחוכן 3 סנקים) שנקבל בשנות 59-60-61.
זה יעלה הצי שלנו עד 500,000 טון. כ-35 מיליון דולר ישארו בקופת האוצר.
המתן הוא סודי. כלפי חוץ זה יופיע כהלוואה מקנסורציוס גרמני. אדנאור חשש
תחילה, ברנטנו הסכים. אצטט שנער שוחח עם אדנאור. חשש שהכסף נועד לנשק,
וזח עלול לברוס לתגובת חריפה בדעת הקהל הגרמנית והערבית.

אדנאור החאונן באזני שנער על האמריקנים שאינם מסתרים לו על מדיניותם.
סרבו לעזור לסכר אסואן. כעבור 3 חדשים הכשילו את המערב (במבצע סואץ). כעבור
15 חודש שלחו צבא ללבנון.

גם אדנאור וגם ברנטנו קוראים את נאצר בשם "גנגסטר".

שנער ניסה לחסביר לאדנאור מדיניות ישראל בשמו הפרטי ואמר לו שחילו
פגש את רוח"מ היה מקבל הסברה מלאה ואוטנטית. אדנאור ענה בהתלהבות שהוא רוצה
להפגש אתי. יהיה באביב בטהרן ומציע פגישה שם - אפשר להבטיח סודיות.

גרמנים עשו סרט על ישראל הנמשך שעה וחצי (פרדים אונד פויטר אופן).

אדנאור ראה הסרט ושאל אם אין זה מכיומה קצח. יראו אותו בארץ בנוסח עברי.

ב-9 בנובמבר (עשרים שנה לפוגרום הנאצי) מסר בטומכי הודעה על צורך

ביחסים תקינים, ון-דערנברג (מזכיר מדינה במשרד החוץ) כי אחרי בקור שנמני

בארץ יבוא חזמן ליחסים תקינים. יש סיכוי שישתתפו ו בצנור הנפט כמיליון או

מיליון וחצי דולר.

- בא אצלי ברזילי, מציע חוספה שרים לקבלת התיקים. לדבריו יש למנא"י

יותר מדי שרים, עשיתי לו מיד החשבון כי שלוש המפלגות יש 24 חברים בכנסת

שזה 34.8% מחברי הכנסת, ויש להם 5 חברי מטעלה בחוץ 14, שזהו 35.3%.

אמרתי לו מה שאמרתי לבנטוב בענין חלוקת התיקים.

- בא אצלי זייאמה דיבון, שאלתיו אם נכון הדבר מה שסיפר לי אתמול חוץ

כי אמיל חביבי מפחיד בעל פה ובכתב כל ערבי שישתף פעולה עם יהודים בגורלו

של נורי סעיד. אמר לי שזה לא כל כך מדויק. פרטמו מודעה לאספת אמיל חביבי

בנצרת וגם בעתון איחחאד בזו הלשון: מי שאינו מביא בחשבון את אינטרס העם

ורצונו באזורנו - לא יהיה גורלי יותר טוב מגורל נורי סעיד ועבד אילה".

- באחת עשרה הלכתי לכנסת לענות להצעה בן אליעזר (ועדה חקירה

מלמנסרית על ניצול מקידים) וחומיק טובי (על הגליח קומוניסטים) וחצעה

בדד על חוק לאסור פעילות מדינית בצבא.

הצעתי להסיר מעל הפרק שתי ההצעות הראשונות, וזה נחקבל (חירות עשתה
שערוריה בהנהגת בגין) וביקשתי מבדר שיביש לי תחילה הצעתו ואעייין בה
ואחר כך - אחווה דעה.

- אח"צ חברינו. על החיכים. שיטתית דיבר עם הרב פולידנו, וזה מסכים
להיות שר דחות. נמיר הציע סעד לרוזן. אינו מסכים לקבל החיך, אבל מציע
למסור ענף המבחן ומדור הנאכנות של הקדשות ושאר נכסים למשרד המסמטים.
מוסדות סגורים לעבריינים צעירים לממונה על שיקום אסירים בשדות בתי א
חסוהר. כל בתי הספר השונים - למסרדים (חינוך, עבודה, חקלאות).
במשרד הסעד יש להאזר רק סעב ממס. (סיוע כספי לנצרכים).

לאחר בירורים הוסכם בינינו להציע בממשלה: למסור דחות לרב טולידנו
שיצטרף לממשלה, דואר לברזילי וסעד לפי שעה לא לחלק אלא בהתאם להחלטת
הממשלה מיום 19.10.58 להטיל על לוטן לבדוק המשרד ולהציע הצעות.
נמיר דרש הון לשיכון עולים. אסכול אמר שאין. הצעתי ועדה למכנון
עליית יהודי רוסיה - במקרה שיפתחו השערים - קליטתם, שיכונם והעסקתם -
ופעולה גדולה ביחדות העולם.

- לפני נסיעתי לת"א מצאחי את ווייסגול בביחנו והצעתי לו להשיב
50.000 ל"י בשביל סלבין. הבטיח לעשות זאת, וימסור לי 25000 ל"י לפני צאתו
בשבוע הבא מהארץ, והשאר יחן לי כשיבוא.

- ראייתי את הרצל ברגר שאלתיו על "דבר השבוע" - מי עורכו ומדוע אינו

מוצא. יש שני עורכים מונדק (צעיר מוכשר מדגמרק) ומנדל ברייט. העתון רוצה

לפנות גם להורים ובני העליה השלישית) וגם לדור הצעיר, ואינו רוצה לחקות

את "העולם הזה".

ברגר חושש שאם יחיה משאל בעם על שיטת בחירות (החשש לצערי בלתי מיוסד,

כי אני מסער שכל חסיעות חקטנות יסירו ההצעה מעל המרק) ילכו שחי מפלגות

הפועלים עם חירות. מה חנזק בדבר?

בערב ירדתי לח"א.

13.11.58, יום ה'

ח ט ו י

יש להכין מ"מ מנהל המשרד - כשיחמטר שמעון יש שלושה מועמדים: מוניה

מרדר - מסרב, צור - אין צורך לחוציאו מהצבא. חיים לוחץ על קבלת החלטה

בדבר האוגדה השריונית. אני רוצה לשמוע דעתו של בר לב, ואולי גם של זורע.